

[Haunstrup Clemmensen.]

tilføje, at vi er skuffede over, at dette udspil fra de to store borgerlige oppositionspartiets side i virkeligheden ikke nåede til en realitetsbehandling i udvalget.

Alligevel søgte vi, da man endelig nåede frem til anden behandling i foråret, at udforme vore tanker og vore ønsker som ændringsforslag til denne lovgivning i stedet for, som vi oprindeligt havde tænkt os, at foreslå en helt selvstændig lovudformning. Vi beder om, at man fra anden side i denne høje sal tager dette som udtryk for, at vi er rede til at samarbejde på saglig basis om denne lovgivning. Men også vi erkendte, at man i sidste samling var kommet i den grad i tidnød, at der ikke var mulighed for at afslutte de forhandlinger, der bogstaveligt talt kun lige var begyndt. Det er på denne basis, man må se denne genfremsættelse af mindretallets ændringsforslag til lovforslagets enkelte bestemmelser. Jeg vil derfor på det konservative folkepartis vegne give udtryk for forhåbning om, at vi kan nå frem til nu at få et fordomsfrit udvalgsarbejde på dette lovteknisk vanskelige område.

Det er ikke min tanke i dag at gå i enkeltheder med de ændringer, de to store borgerlige oppositionspartier har forslået, men vi har søgt så klart som muligt at give lovsform til vort hovedprincip om, at der ikke skal opkræves afgift, hvis der ikke er tale om overgang af jorden til anden anvendelse. Vi mener, det i det moderne samfund er af overordentlig stor betydning, at erhvervslivet både i by og på land bliver stillet så frit som muligt, så flytninger og naturlig udvikling ikke bliver hæmmet, således som det vil ske og allerede sker under den gældende lovgivning. Vi har også stillet forslag om, at beboelseskravet over for en- og tofamilieshusenes indehavere ophæves, at de arealgrænser, der blev gennemført, bliver lempet noget, og vi mener, at der herved vil ske en naturlig smidiggørelse af denne lovgivning. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Axel Kristensen i, at reglerne vedrørende sammenkædning af beboelse og erhverv i en- og tofamilieshusene, således som det nu står i lovgivningen, er utifredsstillende og sagligt utvivlsomt vil give anledning til adskillig tvivl.

Vi finder også, at ekspropriationserstat-

ninger og katastrofeerstatninger er behandlet urigtigt i den nuværende lovudformning, og vi har derfor ved vore ændringsforslag givet udtryk for, hvordan vi mener disse spørgsmål bør gribes an. Endelig må jeg naturligvis også fremhæve, at hvad selve beregningen af afgiften og denne afgifts højde angår, er der forskellige synspunkter hos regeringspartiet og venstre og det konservative folkeparti. Vi erkender, at dette er vanskeligt lovstof, men måske netop af den grund har vi i det høje ting en særlig forpligtelse til at gå ind i et sagligt og fordomsfrit udvalgsarbejde. Vi er klar over, at tiden også denne gang er knap.

Jeg vil på mit partis vegne tilsige vor medvirken til at forsøge udvalgsarbejdet og se, hvor store og alvorlige uoverensstemmelser der er tilbage mellem partierne på dette område. Vi kan i hvert fald ikke være bekendt at lade denne sags behandling slutte, som den sluttede i sidste samling.

A. C. Normann: Det glæder mig, at den ærede konservative ordfører nu så alvorligt fremhæver samarbejdsviljen. Jeg tror, at den ærede ordfører mener det alvorligt, men erindrer om, at der også blev udtalt gode ønsker i så henseende under behandlingen sidste år af kapitalvindingsskatte-lovgivningen, men at samarbejdsviljen dengang gav sig meget snævre udslag i praksis.

Dernæst er det jo en usædvanlig ting, at folketinget skal til at beskæftige sig med ændringer i en lov, som kun er et halvt år gammel, og som endnu ikke har nået at blive sat i kraft. Jeg tror, det er et eksempel, der ikke bør danne skole; det vil nemlig altid kunne lade sig gøre, at den ene eller den anden part her i det høje ting siger: vi synes ikke, at behandlingen var tilstrækkelig saglig, og derfor genoptager vi den. Det kunne man for så vidt godt gøre i den samme samling, hvor det pågældende lovforslag blev vedtaget; det er jo en tilfældighed, at vi har skiftet samling; man kunne jo lige så godt have fremsat sit forslag 8 dage efter lovens vedtagelse, når man alligevel ikke vil afvente resultaterne af den vedtagne lovs udførelse i praksis.

Det forekommer også mindre rimeligt, at ordføreren for forslagsstillerne i sin fremsættelsestale fremhæver, at venstre og de konservative i sidste samling opnåede be-